

[Erhard Jakobsen]

ikke vil være med til noget af alt det, aviserne har skrevet om. Det synes jeg er meget, meget glædeligt.

Så er al den snak standset, og så er det altså bare for regeringen om at komme i gang med at forhandle videre og ikke stædigt stå på, hvad man har fastslået for 5 måneder siden, eller hvor længe det nu er siden. Man må komme i gang med at forhandle. Det er dér, der ligger et flertal her i tinget. Der ligger ikke et flertal andre steder. Det er allerede fastslået nu.

Jeg vil i øvrigt gerne benytte lejligheden til at gøre op med noget af alt det ubehagelige, ufordelagtige og nedværdigende, der er sagt om firmaet A. P. Møller. Det er der god grund til at gøre, for medierne har næsten været enige om den ting – og det er noget, der har stået på gennem længere tid – at man kan sige hvad som helst om dette firma og om dets initiativer. Jeg kan ikke lade være med at tænke tilbage. Det kan man jo gøre, når man har nået en vis alder, da har man det fortrin, om ikke andre. Jeg kan huske, da folk ude på Amager gik og grinede højt ad de skvadderhoveder, der troede, at man kunne begynde at raffinere olie her i landet. Hver morgen var der folk, der med skadefryd gned sig i hænderne over, at der stadig væk ingen flamme var deroppe. Gamle A. P. Møller sad og havde det forfærdeligt, for det kostede det ene skib efter det andet, altså regnet ud i omkostninger, at lave det dér. Men pludselig en dag var altså flammen der.

Se, det er symbolsk, det er betegnende for forskellen mellem de folk, som A. P. Møller-firmaet har sat ind på denne opgave, og så dem, vi har haft til rådighed i offentlig regie i årenes løb. Hvis man ikke havde haft A. P. Møller og hans folk til at begynde på alt det her, havde vi formentlig slet ikke haft denne diskussion, for så var vi aldrig kommet i gang. Så var det gået ligesom med atomkraft, at vi halter 10–15 år efter de andre og derfor ikke når at komme på toget. Det var formentlig, hvad der var sket.

Det er på den baggrund, jeg stærkt vil fremhæve betydningen af, at man bevarer DUC i samarbejdet. I hvilket omfang – det er det, forhandlingerne må dreje sig om, men man må for alt i verden ikke give afkald på al den ekspertise og på al den dristighed og den fremsynethed, som dette firma har vist på mange områder og ikke mindst på dette.

Det er et stift stykke, at det ene øjeblik står en taler her på talerstolen og mistænker firmaet for, at det overhovedet ikke vil udnytte mulighederne, så vi ikke får nogen olie, og det næste øjeblik står én og siger, at de kører løs ad hekkenfeldt til og de tager det alt sammen. Begge dele kan altså ikke være rigtigt. Derimod kan begge dele godt være forkert, og det er det nok. Det er nok sandheden, at naturligvis indgår der overvejelser af privatøkonomisk art, men der indgår også i sådan et firma overvejelser af samfundsøkonomisk art. Nogle af talerne har talt om DUC på den ene side og samfundet på den anden side. Hvad er det for noget vrøvl? Er A. P. Møllers firma ikke medlem af det danske samfund? Jeg tør nok antyde, at det har det vist ved forskellige lejligheder at det er. Vi ville vist nødig undvære det – ligesom nogle er ved at opdage nu, at de nødig vil undvære B & W.

Det ville nok være slemt for det danske samfund, hvis ikke der var en institution, der hed A. P. Møller, og som var med i det danske samfund. Alt det dér er noget, der har stået på i årevis. Hvad dansk TV har tilladt sig over for dette firma, og hvad andre har tilladt sig, ja, jeg vil ikke sige, jeg ikke kender noget, man kan ligestille det med, for det er jo blevet almindeligt efterhånden. Det er jo sådan, at folk, der stikker hovedet en lille smule op i dette land, for alt i verden skal gøres kortere. Og så er det altså hovedet, man tager. Det er det værste, man kan tage i de tilfælde. Hos andre mennesker vil det være noget andet, de dårligere kunne undvære. Men her er det hovederne, det drejer sig om. Det er altså, som om det gælder om at udjævne og udligne og gøre lige osv.

Det indgår i denne debat, det indgår i de ideologiske overvejelser, som har præget mange af de udtalelser, der kom fra socialdemokratiets kongres og fra nogle ministre, der gerne vil vise, at de sandelig endnu her kort efter kongressen er i overensstemmelse med, hvad kongressen sagde. Det går forhåbentlig over. Det har det gjort før, og det gør det nok også denne gang.

Lige et par ord til slut til regeringen. Det var så glædeligt, at regeringen startede denne folketingssamling med et meget, meget positivt oplæg, som kun et enkelt parti åbenbart ikke fik fat i, men som mange andre fik fat i. Et oplæg, hvor man lavede åbning over for